

Шкільов Віталій, Шкіль

Спогади сестри
Ірини Гончарової

Нащадок артиста Віталій Шкільов
(позивний Шкіль) народився на Донщині.
Серце захисника простало 16 жовтня
2023 року, йому назагалі минало 38.

Він був справжнім, сміливим воїном,
життєрадісною і завжди уміяючою людиною,
турботливим сином, відданним братом,
гарним дядьком, люблячим чоловіком та
найкращим татусем для двох маленьких
діток.

Мав багато планів і мрій на майбутнє,
яким не судилося здійснитися... Бо ця
війна забрала його.

Віталій народився у місті Добропілля,
що на Донщині, там і пройшло його

дитинством. У 2003 році призваний на
спрокову військову службу. Здійнював охорону
порядку під час Тимчасової революції
у місті Києві. Після служби закінчив
Дружківський технічний Донбаської
державної машинобудівної академії.
А у 2015 році Національним технічним
університетом "Харківський політехнічний
інститут".

Війни був у селі Ярова. Трудувався
гражданином 1 категорії відділу еколого-освітньої
роботи та рекреації в АПП "Святі гори"
більше 10 років. Був надійним колегою
та гарним другом.

Зіг час повномасштабного російського
вторгнення Віталій добровольцем став
до лав захисників.

Захищав Україну з квітня 2022 року у
складі військової частини 3035 Східного
операційно-територіального об'єднання
Національної гвардії України. Згодом був
призначений на посаду командира міномета
2-ї батареї мінометів 2-го мінометного
взводу мінометної батареї батальйону
спеціального призначення "Донбас". Був
учасник у боях на найгарячіших напрямках
фронту.

Поховали Віталія на Алії Героїв
у Краматорську на Донеччині.

Вдома на захисника чекали батько,
сестра, дружина, син і донечка.

Слуємо за ним безмежно. Війна
забирає найкращих.

